

Блѣскавина е. ж. мерцаніе: Той умира безъ да е видѣлъ нѣщо нѣкогы, освѣтъ мръкава и лъжовна блѣскавина (*de sombres et fausses lueurs*), праздни сѣнки, Т. 70.

Блѣскавъ пр. блестящій: Той са облѣчеше въ дългага си одеж-да отъ блескавъ бѣлина (*d'une éclatante blancheur*). Т. 28. А по нѣкога сѣкаше че го чува да приказва въ единъ палатъ въредъ блѣскавъ отъ злато и словова кость (*tout éclatant d'or et d'ivoire*). *ib.* 290.

Блѣстенъ пр. яркій, радужный: Небо ся надъ мнѣ блѣстно разтвори. *Гн.* 27.

Блѣстнякъ **Блѣстакъ** с. м. слюдяный сланецъ (*micarelle*): Въ пярвичните каменни породи, като напримѣръ, въ блѣстнякътъ (*micarelle*), въ гнейсътъ, въ сиенитътъ, въ глинистыя сланецъ З. 237. Повечето пати свинецьтъ са срѣща въ природата сѣдиненъ съ сумпуръ (сѣра) въ видъ на свинцовъ блѣстакъ. З. 353.

Блѣхъ с. м. желѣзная оправа обоихъ краевъ оси: Крайща же ражавъхъ оси подлатени са съ желѣза, подплескани корубесто, кои ся зывають „блѣхове“. *Пк.* 45.

Блѣщемъ о радужныхъ отраженіяхъ солнечныхъ лучей: Утренны-ты златны зари на исходяще-то слънце росно лѣскаво ся блѣщежтъ. *Л. Д.* 1870 р. 131.

Блѣщукавъ пр. мерцающій: На учениковъ столъ трепти до-гаря блѣщукаво свѣтлинче. *Л. Д.* 1870 р. 132.

Блѣщукамъ м. дл. мерцаю: Звѣзда тукъ-тамъ още блѣщукать. Зк. 6. А въ зимни дѣлги нощи, прѣдъ слабото блѣщуканье на канди-лото, придахъ чужда вѣлна. *ib.* 72. Малката искрица, що блѣщукаше въ неговото сърдце, я ласкаеше. *ib.* 107.

Блѣж м. дл. 1) блѣж (*объ овцѣ; син. нанъ*) токую (*объ оле-нѣ*): Кошери горѣтъ, агнета горѣтъ, Овце-те блѣжтъ, яра ся дига. *Д.* 56, 10—11. Дали ягне блѣе (нане), Или мома пѣе, Или каваль свири? Нето ягне блѣе (нане), Нето мома пѣе, Нето каваль свири. *Л. Д.* 1876 р. 153. Кога я ходихъ, мамоле, По тая гора зелена, Яганци въ жгаль запалихъ. Като гореха, блееха. *М.* 94. (*Арами-те*) Стадо вѣр-татъ, стадо блее, Никакъ нема да киниса. *ib.* 204. Кога горе'а, мила майко, млади-те дечина, Ми бле'еа, мила майко, какъ руди яганца *ib.* 224. Прек' деветъ планини, вай овца неблентъ. *ib.* 229. Едно ягне мею две планини блентъ (дете во кросна, въ лсляйка). *М.* р. 531. (*нат.*) Чи не повыка (*Дойна*), какъ то ся выка, Нѣй си поблѣа, къту кошута. *Пк.* 20. Стадо ти блен въ жгали, На времи ни крамену. Ч.